

నల్లల్ని
నాశనం చెయ్యాలనే
అతని తపన
సమస్యకు షార్ట్ కట్ ని
ఎలా చూపించింది?

షార్ట్ కట్

తొగి ఆనందించడం నా జీవిత నియమం!

నమ్మకం, అపనమ్మకాల వూగిసలాట లేనిదే నా జీవితం!!

నా విధి వధువునడిగాను, 'నీ వెలెంత?' అని!!!

నీ ఆనందం నిండిన 'గుండె పండే' అంది—

'చురుక్కు' మంది పక్కలో.
కవిత్వామృతపు లోతుల్లోనుంచి కసెక్కిన అగ్ని పర్వతాన్ని చేరుకున్నాను.

మరుక్షణం నా వేళ్ల మధ్య చిటుక్కుమని చచ్చిన శవం.

నల్లటి చిక్కటి రక్తం! కుళ్లిన జిగురు దుర్గంధం!!

కత్తులు నిండిన నోళ్లల్లారా!
బచ్చలి పళ్ల బాన కడుపుల్లారా!!
చావండిక! చావండిక!!

మా శరీరాలేం కుళాయిలు కావు పీల్చె య్యడానికి!!

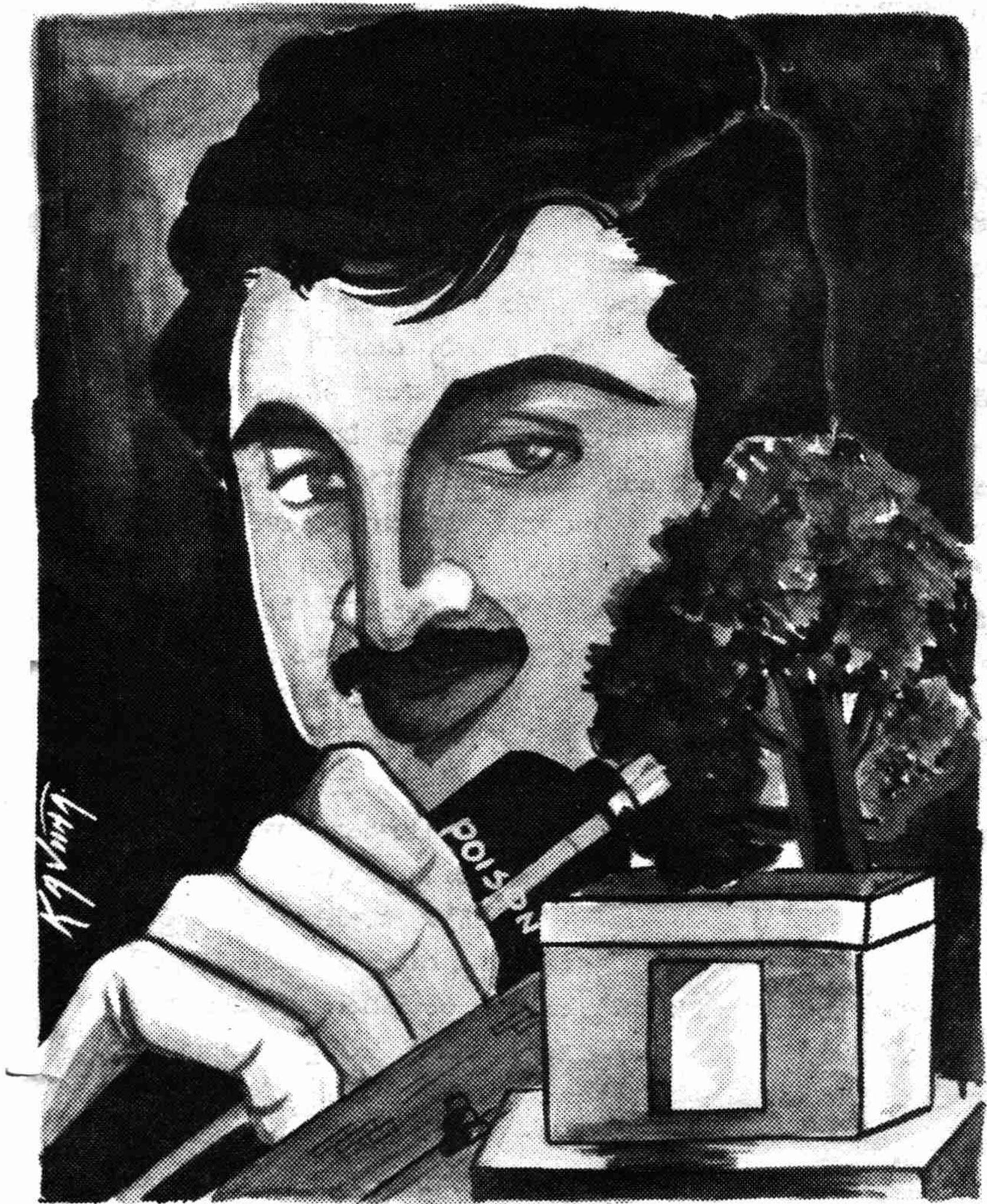
అనుకున్నాను. కసిగా నలిపాను.. నల్లి.
లేచి చదువుతున్న పుస్తకం మంచంమీద పడేసి కూచున్న కుర్చీ వేలకేసి బాదాను.

పారిపోతున్న నల్లటి రక్త పిశాచి జీవాల్ని—
ఒకటో, రెండో— కసిగా నలిపేశాను.

"ఎవడా అది?" క్రింద నుంచి యముడిలాంటి ఇంటి ఓనరు కేక.

కుర్చీ భరతం పట్టడం ఆపి, కుక్కిన నల్లలా గోడకతుక్కుపోయాను.

లోపల శ్రీమతి పిల్లలను వాయించేస్తూ వుంది. 'భడవాఖానాల్లారా! నా రక్తం పీల్చేస్తున్నారా? వెళ్లి మీనాన్న నడగండి—' అని.

"వా" అని మొదలుపెట్టారు వాళ్లు. పండు పులుసు తాలూకు జిడ్డు రాసుకుం
 వీళ్లను బాదడంలో నన్నే బాదుతున్న టూ వచ్చి అంది.
 ఆనందం వుందేమో ఆవిడకు "ఓ టిక్కు ట్యంట్ ప్లాకూడదూ
 మాసిపోయిన వంటింటి చీరకు చింత — చంపేస్తున్నాయి నల్లులు. రాతి మరీ

పేటేగి పోతున్నాయి."

ఆవిడ చీర ఇలా మురికి పట్టడానికి కారణం చింతపండు జిడ్డా, లేక ఆవిడేనా అన్న అనుమానం నా మెదడును తొలుస్తూనే వుంటుందెప్పుడూ—

“ఈ మధ్యన ఆ టెక్కుట్టంటే పవరు తీసేస్తార్ల. అది తాగి విద్యార్థులు, ఇతరులు ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటున్నార్ర” నే చెప్పాను తెలివిగా.

“క్షామా”— అని నిరసనగా నాకేసి చూసి లోపలకు వెళ్లింది ఆవిడ.

వంకీకున్న చొక్కా తగిలించుకుని బయటపడ్డాను.

‘టిక్ట్టంటే’ పదిరూపాయలుండదా?

వెధన నల్లికి పదిరూపాయలాలా? పవరు పీకేసిన టిక్ట్టంటే— ఇక అవేం చస్తాయి? చీప్ గా వుండే మంచి మందు ఒకటి దొరికితే...

వేడినీళ్లు పోస్తే! సున్నం పెడితే? బయటకు వస్తూంటే “సచ్చిన్నారాయణా! సచ్చిన్నారాయణా” అని పిలిచాడు ఇంటి ఓనర్.

ఆగాను.

“ఏమిటయ్యా మేడమీద ఆ చప్పుళ్లు?”

మూడు అగ్గిపెట్టె గదులకు ఆరొందలు తీసుకుంటున్నాడు, వైన ఈ దాష్టీకం.

“నల్లులున్నాయండీ—”

“మందు కొట్టవయ్యా!”

“మందులో పవరు తీసేస్తార్ల. సున్నం వేయించండి. ఆ ఘాటుకు చస్తాయి”.

పెళ్లున నవ్వాడు ఓనర్.

“సున్నం వేస్తే నల్లగా వుండేవి తెల్లగా అవుతాయి. అప్పుడు నాటిని “తెల్లి” అనాలి”.

అలవాటుగా ప్రహారీ గోడవైపు నడిచాను

అవతలే బజారు!

గోడ దూకితే అక్కడే

రేషన్ షాపు, పచారీ కొట్టు, డాక్టరు, లాండ్రీ అన్నీ అటువేపే. మూడడుగుల గోడ దూకితే చాలు— సినిమాహాలు కూడా అటే... అందుకు వీలుగా రెండు రాళ్లు వేసుకున్నాను ప్రహారీగోడ లోపలా! బయటాను. ఎవడెడతాడు బారెడు చుట్టు తిరిగి.

గేటు తీసుకువెడితే వీధంతా నడిచి కుడికి తిరిగి పది ఇళ్లు దాటి మళ్ళీ అక్కడకే రావాలి... మొత్తం పది నిమిషాల నడక. ఇది షార్ట్ కట్..

నేను గోడవైపు వెడుతూంటే ఇంటాయన నాకేసి క్రూరంగా చూసాడు.

అప్పుడు గుర్తుకొచ్చింది.

ఆ గోడ దూకితే, తన్ని కత్తితో పొడిచినట్టు, తుపాకీతో కాల్చినట్టు, పెట్రోలు పోసి అంటించినట్టు, మెడకు రాయి కట్టి, పాములు, తేళ్ళూ, మురుగునీరు విండిన బావిలో తోసేసినట్టు ఫీలవుతాడాయన.

రూటు మార్చి గేటు తీసుకుని బయట కొచ్చి నిలబడ్డాను.

ఇంటాయన లోపలికెళితే, గోడ దూకాలని నా స్టాను.

ఆయన ఫేస్ లో ఫీలింగ్ మార్చలేదు.

రోడ్డుమీదకొచ్చాను, ప్రయోజనం లేదని.
'సచ్చినారాయణా! ఆగవోయ్!' అఫీసు
కాలిగ్ మ్రబనుణ్యం అరిచాడు.

"ఓ! శుభం మంజంగారా? ఏమిటి
విశేషాలు" అన్నాను.

"ఈ శేషన్ చంపేస్తున్నాడండీ— అన్నీ
అడ్డంకులే—"

సుబ్రమణ్యానికి ఎలక్షన్లో పోటీ చేసే
వృద్ధేశం లేదు... మరి శేషన్ ఈయన్నెలా
చంపుతాడు?

"ఆ.. చూడండి— ఆ మన్మోహన్—
ఇన్కంటాక్స్లో వాయించేసాడు. మరి యా
భైవేలేనా?"

మా ఇద్దరికీ ఇన్కంటాక్స్ కట్టే అవసర
ం లేవేలేదు—

"మరి ఆ కనిష్టులు—"

"శుభం మంజంగారూ— మంచి నల్లు
ల మందులు కావాలండీ. ఆ టిక్కుట్ట్యంట్
పవర్ లేదుట ఇదివరకట్లా!—" మాటమా
రుస్తూ అన్నాను.

"నల్లుల నుందా? నల్లులెక్కువగా వున్నా
యా?"

"అంత ఎక్కువ లేవు కాని కుదుతున్నా
యి—"

"నాకు తెలీదు సచ్చినారాయణా— మరి
ఆ కనిష్టులూ, నక్కులు లైట్లూ—" సుబ
మణ్యం గోల మానలేదు.

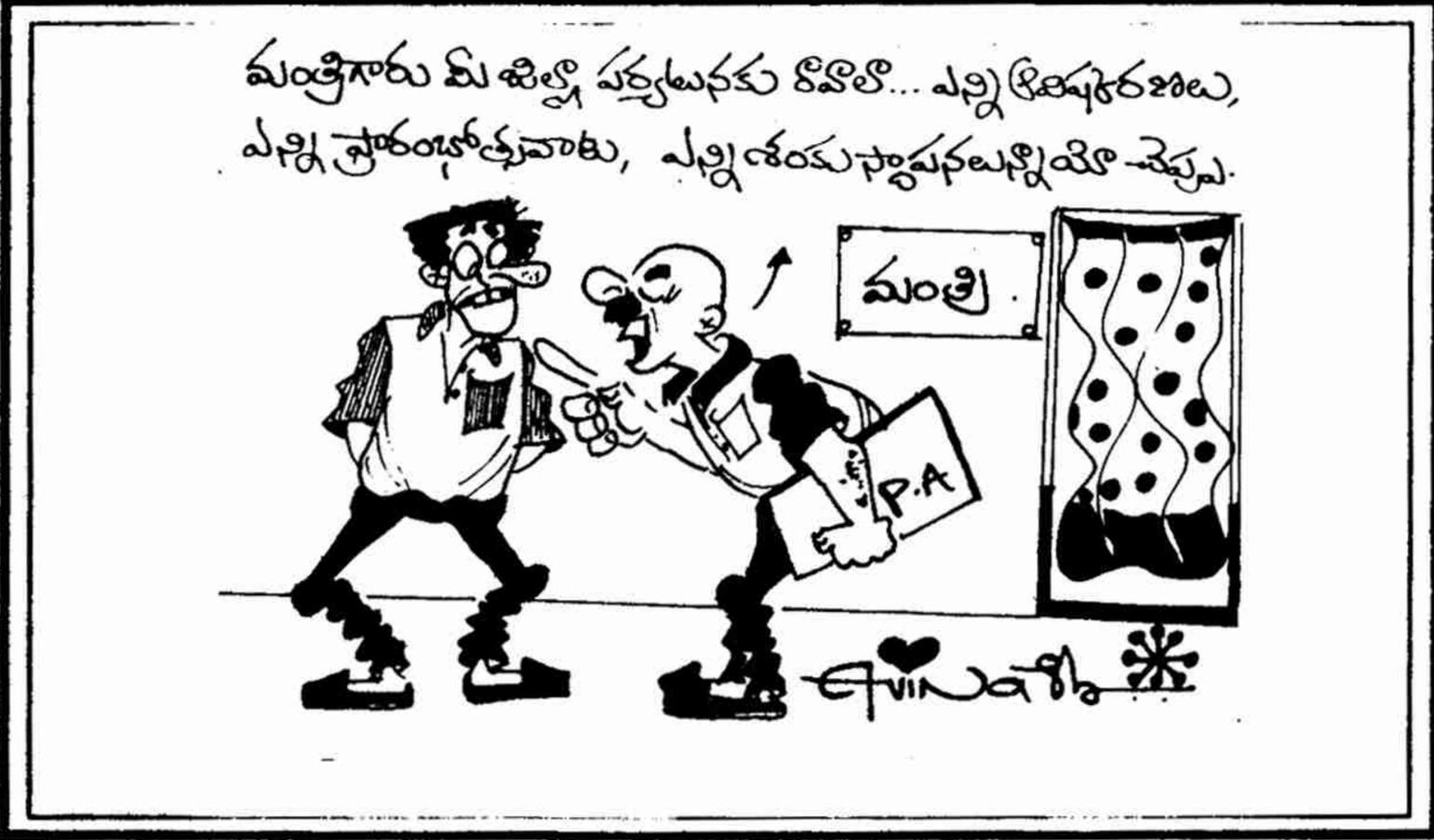
"వస్తా మంజంగారూ! మళ్లీ
కలుస్తా—"

"సచ్చినారాయణా! నీకో విషయం తెలు
సా! బిల్లు క్లింట్నూ, ఎలిసిన్నూ కలిసి—"

ఆయన మాటలు లీలగా వినపడుతున్నా
యి. నల్లుల మందు చీప్గా, పవర్ ఫుల్గా
ఎక్కడ దొరుకుతుంది?

బజారులో నాలుగయిదు షాపుల్లో అడిగా
ను.

ఒకచోట చెప్పారు. ఓ చిన్న సీసా పది
రూపాయలు. దాంట్లో ఏదీ కలపకూడదుట
. పది బొట్టుంటుందేమో— అదీ పవర్
లేవిది.

మా ఇంటిని దాంతో తడపాలిట..

“ఎంతవుతుంది—”

“ఓ పది పట్టుకెళ్ళండి—”

గుండె గతుక్కుమంది— మదనస్థపు జీవి నల్లగా వుండి అదే పేరు పెట్టుకోడమే కాకుండా, నా జేబుకు చిల్లి పెడతామనే చూస్తోంది, ఈ నల్లి— వంద గోవిందా!

“ఒక దానితో నడవదా?—”

“మీకు చీప్ లో కావాలా? పొడరు దొరుకుతుంది— చూస్తారా—”

“నల్లి చస్తుందా?”

షాపు ఓనర్ నీళ్లు నమిలి అన్నాడు.

“ఏదో కొంత చావచ్చేమో”.

“ఛోభన నిర్బర గర్భిణీ” అన్నాను పైకే.

అర్థం నాకూ తెలీదు.. షాపువాడు అడగలేదు కూడా. వాడి మాటకూ అర్థం లేదుగా—”

కాళ్ళీడ్చుకుంటూ ఇంటికి వచ్చాను.

సీను మారిపోయింది.

రుసరుస లాడుతున్నాడు ఇంటి ఓనర్!

“ఎన్నిసార్లు చెప్పాలమ్మా— ఈ గోడ దాటద్దనీ. ఇదేమన్నా ట్రాఫిక్ రోడ్డా— గోడ పాడవదూ—”

“ఏమిటయ్యా పెద్ద గోడ? అరిగిపోతుందా? సిల్లలన్నాక దూకుతారు? గెంతుతారు? ఆడతారు” ధీటుగా అరుస్తోంది మా ఆవిడ.

నాకు ముచ్చెమటలు పోసాయి.

“కరుకుల్లా ఆరొందలు పోస్తున్నాం. ఇరుగ్గా మూడు గదులు, నీళ్లు కిందనుంచే, పైగా ఇంటి నిండా వల్లులే?”

ఆవేశం వస్తే అలా అరుస్తూనే వుంటుంది. చిలవలు పలవలుగా ఓ సబ్బక్టులో మంచి ఇంకో దాంట్లోకి వెళ్లి అసలు సంగతి మర్చిపోతుంది.

ఎఫక్ట్ ఒకటే!

అవతలి వాడి వళ్లు మంటెత్తి పోవడం

“కుదర్దమ్మా— వుంటే వుండండి—”

“ఏమిటయ్యా పెద్ద బెదిరింపు...

బోడి ఇల్లు నీకే వుందా— కట్టుకున్నోడికి ఒకటే ఇల్లు. కో అంటే కోటి మాకు—”

ఆరొందల్లో, సిటీ సెంటర్లో, ఇంత ఓపెన్ గ్రౌండులో ఇల్లు దొరకడం అసంభవం.

ఈ లొకాలిటీలో ఈ మాత్రం ఇంటికి వెయ్యి పైగా అవుతుంది. ఊరి శివార్లలో దొరకచ్చు... మరి సిటీకి రావడం పోవడం— అందరికీ నాలుగయిదు వందలు. ముష్టి యుద్ధాలలో రోజూ బస్సు ప్రయాణాలూ...

అప్పుడు చూసాడాయన నన్ను— పిలిచాడు.

“దా— వచ్చావా? చూడు— ఈ నెలాఖరుకు ఇల్లు ఖాలీ చేసి ఎక్కడయినా చూసుకో—” అన్నాడు నన్నుద్దేశించి.

“నెలాఖరుకు ఎందుకు? ఈ ముదనస్థవు ఇల్లు ఇప్పుడే ఖాలీ చేస్తా—”

రెచ్చిపోతోంది ఆవిడ.

చేతులు పట్టుకు బలవంతంగా లోపలికి తీసుకుపోయాను ఆవిడను.

నా చేతుల్ని విదిలిస్తూ ఇంట్లోకి వెళ్తుంటూ అరుస్తూనే వుంది.

“పిసినిగొట్టు వెధవ... అశుద్ధం మీద

పైసలేరుకునే పుండాఫోర్—”

ఆ రాతి మాకు జాగరమే అయింది.
పడుకున్న అరగంటకే లేచిపోయాం.
సూదులతో గుచ్చినట్టు వళ్లంతా తూ
ట్లు... పైగా వుక్కపోత. లైటు వేసాను.
నల్లటి బలిసిన నల్లులు— బచ్చలిపళ్ల
దొర్లుతున్నట్టు.

“My Rule of life is to drink and
be merry” ఈ కవిత్వం ఈ నల్లి
బడుద్దాయిలకు తెలిసిపోయిందా.

ఒక్కొక్కటే కసిగా నలిపేస్తున్నాను.

ఆవిడ లేచింది— పిల్లలు లేచారు.

నులక మంచంమీద దుప్పట్లో— తలగ
డా గలీబులో, పుస్తకాలు పెట్టుకునే లెదరు
బేగులో, కూరల సంచీ మడతల్లో, ఆఫరికి
చెప్పలో, పిల్లల పుస్తకాల్లో— ఇన్నెప్పుడు
పుట్టాయో..

చిన్నా పెద్దా— నలుపు, తెలుపు
నల్లులు.

కులకుల లాడిపోతూ—పుట్టలు—పుట్టలు.

అందరూ నల్లుల వేట మొదలు పెట్టా

రు.

రెండో ఆట సినిమా

వదిలినట్టున్నారు—

జనం గోడ దూకి లోపలకు వచ్చి, గేటు

తీసుకుని బయటకు పోతున్నారు.

బీడీల వాళ్లు, చుట్టలవాళ్లు—

బయట నేను వేసిన రాళ్లమీద ఎక్కి,

ఇవతల నేను వేసిన రాళ్లమీద దిగి!

నల్లుల్ని చంపి చంపి చెయ్యంతా మరకల

య్యాయి.

ఆ రాతి నాకు “అజ్ఞానాస్తమయ”

మయింది.

ఈ నల్లుల మీద చేతులు లాభం లేదు...

తామరతంపరగా అవి పుడుతూనే వుంటా
యి.

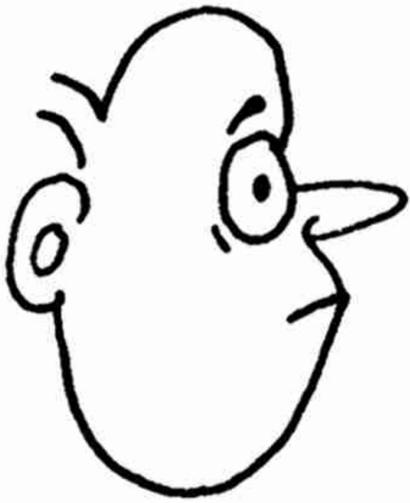
కాంపొండులోపల జనం తగ్గారు...

గేటు తెరిచే బయటకు పోయారు—

ఇంటాయన నిద్రపోతున్నట్టున్నాడు.

అలసటగా కళ్లు మూసుకున్నాను.

ఓవర్ టైం

ఒక ఆఫీసరు తనకింద పనిచేసే అతణ్ణి
అడిగాడు—

“అదేమిటయ్యా నువ్వు జాయిన్ అయి రెండు
సంవత్సరాలే అయింది కదా. మరి నీ సర్వీసు
మూడు సంవత్సరాలు అంటావేమిటి!”

‘అది కార్పొర్ ఈ రెండు సంవత్సరాల్లోనూ
ఒక సంవత్సరం ఓవర్ టైం చేసాను’ చెప్పాడా
వ్యక్తి.

— ఎన్.రవి (కాకినాడ)

ఆయన దృష్టిలో, నేను, నా పిల్లలూ, భార్య నల్లలం.

“ఖాళీచెయ్యి” అన్న మందుతో మమ్మల్ని వదిలించుకుంటున్నాడాయన.

* * *

తెల్లవారుతూనే నేను వేసిన రాళ్లు— గోడకవతలా— ఇవతలా తీసేసాను.

కాంపొందులో ముళ్లకంపలు కొట్టి, గోడ కివతలా అవతలా వేసాను.

ఆ రాత్రి నల్లల మందుతో ఇల్లంతా శుభం చేసాను.

మై రూల్ ఆఫ్ లైఫ్ ఈజ్ టు డ్రింక్

అండ్ బి మెరీ

టు బి ఫ్రీ ఫ్రం బిలిఫ్ అండ్ అన్ బిలిఫ్ ఈజ్ మై రెలిజియన్.

అయ్ ఆస్కెడ్ ది డ్రైడ్ ఆఫ్ డెస్టినీ హెర్ ప్రైవేట్

“యువర్ జాయ్స్ హార్ట్” షి పెడ్!

ఈ నాక్యూల్లో నాకో కొత్త అర్థం గోచరమైంది.

మళ్ళీ ఆ షార్ట్ కట్ గోడ నేను దాట దలచుకోలేదు.

నా అజ్ఞానాస్తమయ కావ్యంలో ఇదే మొదటి పేజీ.

*

తెల్లమచ్చలు

30 గంటలలోనే తెల్లమచ్చలు మార్పు చెందడం ప్రారంభం. మరియు వహజమైన శరీరపు రంగులోనికి మారుతుంది. 7 రోజులకు మందు ఉచితం.

నెరసిన జుట్టు

అయిర్వేద వైద్యంలో జుట్టు అకాల నెరసే అరికడుతుంది. తెల్లని జుట్టును వల్లగా మారుస్తుంది. జుట్టు రాండాన్ని అరికడుతుంది. చికిత్స కోసం వెంటనే వ్రాయండి. ఒక పీసీ రూ.35/- మూడుపీసీలు రూ.90/- పరీక్షకై మందు ఉచితం

గొప్పలో గొప్పలు

స్త్రీ పురుషులు, దీర్ఘవయస్కం, శ్రీమన్మయం, అంగం బలహీనత, వపునకత్తం, నీరసం, గవేరియా తదితర ముఖ్యాధులతో బాధపడుతున్నారా! స్త్రీలు లెకోరియా, పంథానహీనత, రుతుక్రమ లోపాలు, నెమ్మ నొప్పులతో బాధపడుతున్నారా! చింతించకండి. మా మాతవ వర్ణతిలో పరీక్షకై 7 రోజుల మందు ఉచితం. వ్యాధి వివరాలు తెలవండి. తప్పక ఫలిగం వుంటుంది. చికిత్సకై వచ్చండి.

RANI AYURVED (H.A)

(P.O. Katri Sarai (Gaya)